

komme fra. Men man forverle det dog ikke med de nuværende særlige Fonds, der have en saa forskjellig Oprindelse. Jeg vilde blot gjøre disse Bemærkninger, for at det ikke skal antages, at forbi det fra det ene Aar til det andet siges af Enkeltmand, at da Alle ere enige i at betragte de særlige Instituters Indtægt og Udgift som Dele af Statens Oekonomi, i samme Forstand som de øvrige Indtægter og Udgifter.

Formanden: Rigsdagssmanden for Odense Amts 3die Valgkreds (Fallefen) har Ordet for en kort Bemærkning.

Fallefen: Den ærede Kultusminister hittede, at da han som Indenrigsminister ad interim havde forelagt Loven om den nye Handelsvægt, havde han sagt, at han ikke lagde nogen overordentlig Vægt paa Loven. Denne Gradsforskjel skal jeg lade staae hen, men jeg antager dog, at naar en Minister sætter de forskjellige Grene af Lovgivningsmagten i Bevægelse, lægger han Vægt paa det Lovudkast, han fremlægger. I ethvert Fald er det urigtigt at sætte ind i Livet en Lov, som angaaer en Gjenstand, hvormed Tusinder af Mennesker daglig komme i Berøring, naar den er af den Besskaffenhed, at det ikke er muligt selv efter den nøiagtigste Undersøgelse at finde Spor af dens Bestemmelser nogetsteds, og naar ikke engang Ministerierne selv benytte Loven; thi det er ikke blot Kultusministeren, der posterer sine Formelys i Ris-pund, men man kan ogsaa see f. E. Rigsministeriet udbyde i Auktion til Levering af saa og saa mange Skippund og Ris-pund af forskjellige Gjenstande.

Den ærede Minister ansøgte til sit Forsvar den Grund, at han ikke vilde skabe et Slesvig-Holsteen paa Vægtens Omraade. Denne Grund hviler paa en Feiltagelse. Det forholdes sig nemlig saa, at allerede den 29de August 1839 blev det ved en Rgl. Resolution vedtaget, at det danske Pund skulde være 500 franske Grammer, altsaa nøiagtig det samme Pund, som nu er optaget i den nye Handelsvægtslø. Først da i 1858 Schaenburg-Rippe, Brunsvig, Bremen og nogle andre tydske Smaastater havde

faaet det nævnte Pund, først da var det, at Holsteen ønskede et lignende (Hør!), og Aaret efter ønskede Slesvig naturligtvis det Samme. (Hør! Hør!). Men længe forinden den nye Handelsvægtslø kom ud, havde Kongeriget Danmark det samme Pund, som Slesvig og Holsteen have faaet i den senere Tid, saa af den Grund behøvede man ikke at udgive Loven. Naar man mener, at der i andre Henseender skulde være Lighed mellem de tre Handelsvægtsløve, har jeg i sin Tid paavist, at medens der i den slesvigiske og den holsteenske Lov findes en Mængde Bestemmelser, der ere overensstemmende, er der kun een Bestemmelse, som Loven af 19de Febr. har tilføjet med de to andre, nemlig den uheldige lille Kvint, der betyder en Femtedeel, men efter Loven skal være en Hundredebeel, fordi Schaenburg-Rippe og de andre Smaastater fandt paa denne Kuriositet. — Jeg skulde, som jeg før udtalte, meget ønske, at den nuværende ærede Indenrigsminister vilde tage under Overveelse, om der ikke var Anledning til at skaffe den nye Handelsvægtslø et fylligere Indhold ved at benytte den Bemyndigelse, som Loven giver Regjeringen, dels til at afstafte Justeringen efter Halveringsystemet, dels til at udvide Loven til Apothekervægt, Sølvvægt og Guldvægt.

Lorenzen: I Finantsloven for forrige Aar var der til Industriens Fremme bevilget ordinært 4,500 Rigsdaler og ekstraordinært 4000 Rigsdaler til Industriudstillinger. Saar findes der i det foreliggende Forslag intet saadant Beløb opført, og da jeg har bragt i Erfaring, at flere Medlemmer have ifinde til anden Behandling at stille Forslag om en lignende Sum, kunde jeg finde det meget ønskeligt, om den høitæredede Indenrigsminister vilde give nogle Oplysninger, hvorefter man kunde skønne, om der har været Anvendelse for disse 4000 Rigsdaler, og navnlig, om et stort Antal Kjøbstæder har interesseret sig for at foranstalte Industriudstillinger eller at oprette tekniske Skoler. Alene for at anmode den høitæredede Indenrigsminister herom, har jeg begjært Ordet.